अप्रक्षालितपादेषु प्रविशत्सु महानसं ।
खलेषु गोष्ठेषु च वै द्रोहो येषु गृहेषु वै ॥ ९८ ॥
तेषु सर्व्वे यथान्यायं विहरन्ति रमन्ति च ।
ग्रामण्यास्तनयस्त्वेकः काकजङ्घ इति स्मृतः ॥ ९९ ॥
तेनाविष्टो रतिं सर्व्वो नैव प्राप्नोति वै पुरे ।
भुञ्जन् यो गायते मैथे गायते हसते च यः ॥ १०० ॥
सन्ध्यामैथुनिनश्चैव नरमाविशति द्विज ।
कन्याचयं प्रसूता सा या कन्या ऋतुहारिणी ॥ १०१ ॥
एका कुचहरा कन्या अन्या व्यञ्जनहारिका ।
तृतीया तु समाख्याता कन्यका जातहारिणी ॥ १०२ ॥
यस्या न क्रियते सर्व्वः सम्यक् वैवाहिको विधिः ।
कालातीतोऽथवा तस्या हरत्येका कुचद्वयं ॥ १०३ ॥
सम्यक् श्राद्धमदत्त्वा च तथानर्म्भ च मातरं ।
विवाहितायाः कन्याया हरति व्यञ्जनं तथा ॥ १०४ ॥
अम्यम्बुशून्ये च तथा विधूपे सूतिकागृहे ।
अदीपशस्त्रमुषले भूतिसर्षपवर्जिते ॥ १०५ ॥
अनुप्रविश्य सा जातमपहृत्यात्मसम्भवं ।
क्षणप्रसविनी बालं तत्रैवोत्सृजते द्विज ॥ १०६ ॥
सा जातहारिणी नाम सुघोरा पिशिताशना ।
तस्मात् संरक्षणं कार्य्यं यत्नतः सूतिकागृहे ॥ १०७ ॥
स्मृतिश्चाप्रयतानाञ्च शून्यागारनिषेवणात् ।
अपहन्ति सुतस्तस्याः प्रचण्डो नाम नामतः ॥ १०८ ॥

Digitized by Google